

РЕШЕНИЕ

№ 6779

гр. София, 10.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в
публично заседание на 05.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **3146** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс, във връзка с чл. 112, ал. 1, т. 4 от Закона за здравето /33/.

Производството е образувано по жалба на Д. Н. И. срещу ЕР на НЕЛК № 0087 от зас. № 022 от 09.02.2012г., в частта, с която се приема, че заболяването й захарен диабет, което се обхваща от Наредба № 5 / 1987г. не затруднява адаптацията й при промяна на условията на труд и при спазване на противопоказните условия на труд -тежък физически, значително нервно - псих.напрежения , на височина и при висока температура. Излага подробни доводи, че не е изпълнено задължението да се изрази мнение по целесъобразността на уволнението от гледна точка на адаптацията на организма при евентуална промяна в условията на труд, каквато е целта на това мнение вложена в чл.333, ал.2 от КТ. По този начин била нарушена разпоредбата на чл.4, ал.2 от Наредба № 5 / 1987г. Никъде в ЕР не е посочено една промяна на работното място с адаптацията към нов колектив как би се отразила върху захарния диабет на жалбоподателката с оглед стреса, който неминуемо би изживяла и как този стрес би се отразил върху организма й. Счита, че ТЕЛК и НЕЛК следвало при постановяване на експертните си решения да се произнасят по въпросите има ли основание да ползва закрила по чл.333, ал. 1, т.3 от КТ при условията на посоченото в Наредба№5/1987г, а не дали е във възможност да изпълнява трудовите си задължения за длъжността „директор". Произнасяйки се по работоспособността, НЕЛК е излязла извън предмета

на подадената от нея жалба която се отнася за ТЕЛК решението само по отношение на закрилата по чл.333, ал.1, т.3 от КТ. Като НЕЛК се е занимала с въпроси извън предмета на сезирането ѝ без да изпълни главната вменена чрез Наредба № 5/ 1987 г. задача, а именно да даде мнение по целесъобразността на уволнението ѝ от гледна точка на адаптацията на организма при евентуална промяна в условията на труд. /по арт. от чл.4, ал.2 от Наредбата/ е постановила незаконосъобразно решение, което моли да се отмени. Няма искане за присъждане на разноски, нито в жалбата нито в хода на съдебното производство, въпреки представения по делото в с.з. на 14.11.2012г. списък на разноските.

Ответникът НЕЛК, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли решението на НЕЛК да бъде оставено в сила. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира юристконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна- Регионален Инспекторат на образованието [населено място] в писмено становище на стр.46 от делото твърди, че обжалваното решение на НЕЛК е постановено в рамките на нейните правомощия и при спазване на административните процедури.

Съдът, след прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения административен акт, намира жалбата за ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна-адресат на индивидуален административен акт в рамките на преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

С искане вх. № 1725 от 14.10.2011г. от РИО- [населено място] отправено до ТЕЛК –на основание чл. 333 ал. 2 от КТ е поискано произнасяне на ТЕЛК по отношение на жалбоподателката за това попада ли същата под особената закрила на чл. 333 ал. 1 от КТ, поради това, че страда от заболяването захарен диабет, във връзка с дисциплинарна процедура.

По повод на това искане ТЕЛК за общи заболявания, I – ви състав, [населено място] е постановил ЕР на ТЕЛК № 2980 от зас. 136 от 3.11.2011г., с което е приел, че жалбоподателката в това производство боледува от захарен диабет, който се обхваща от Наредба № 5 / 1987г., същата попада под особената закрила на чл. 333 ал. 1 от КТ , но заболяването ѝ не затруднява адаптацията ѝ при промяна условията на труд и при спазване противоположните условия на труд посочени в т.14 от решението- тежък физически труд, значително, нервно- псих.напрежение, на височина , при висока температура.

Това решение на ТЕЛК е оспорено от жалбоподателката пред НЕЛК, който е постановил оспореното в това производство ЕР на НЕЛК, с което е потвърдено ЕР на ТЕЛК, но при променени мотиви. Прието е, че лицето страда от захарен диабет II тип, което заболяване е включено в списъка на болестите по Наредба № 5/ 1987г. Работното място има условия на трудовия процес от включените в противоположни условия на труд в ЕР на НЕЛК, поради което приемат, че лицето не може да работи като директор на СОУ при обичайните условия на труд и може да работи като трудоустроено при облекчени условия на труд на работно място приспособено към здравето и квалификацията.

От заключението на изслушаната съдебно-медицинска експертиза която съдът възприема в частта относно отговорите на въпроси под № 1 и 2 /в останалата част съдът не кредитира заключението, тъй като нещата няма специалност трудова медицина/ безспорно се установява, че жалбоподателката страда от захарен диабет, което заболяване се обхваща от болестите посочени в Наредба № 5 / 1987г.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспореното ЕР на НЕЛК е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, при спазване на установената от закона форма, като не са извършени съществени нарушения на административно производствените правила, както и като е извършен преглед на жалбоподателката. Настоящият състав намира обаче, че оспореното ЕР на НЕЛК е издадена в несъответствие с материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

Безспорно е доказано, че жалбоподателката страда от „захарен диабет II тип”, като това се потвърждава от приетите по делото доказателства с административната преписка и от приетата СМЕ. Така установеното заболяване не се отрича и от ответника. Болестта попада сред изброените в Наредба № 5 / 1987г. за болестите, при които работниците, боледуващи от тях, имат особена закрила съгласно чл. 333, ал. 1 от Кодекса на труда. Законовата разпоредба на чл. 333, ал. 1, т. 3 от Кодекса на труда е делегирала на министъра на здравеопазването правомощието да определи с наредба болестите, които дават право на особена закрила при уволнение на боледуващите работници или служители. В чл. 1, ал. 1, точки 1 - 6 от Наредба № 5/1987 г., издадена от Министерството на народното здраве и Централният съвет на българските професионални съюзи, са изброени шест вида заболявания под общи наименования, като е предвидено във всеки конкретен случай необходимостта от закрила да се преценява с оглед посочените в чл. 4, ал. 2 обстоятелства - трудоспособност, показани и противоположани условия на труд, целесъобразност на уволнението от гледна точка на адаптацията на организма при евентуална промяна в условията на труд. Т.е. за прилагането на закрилата е необходимо да са налице кумулативно дадени предпоставки – наличие на някое от заболяванията по чл. 1 от наредбата и наличието на допълнителната преценка по чл. 4 ал. 2 от Наредбата. В конкретния случай по делото безспорно е установено, че жалбоподателката страда от една от болестите посочени в чл. 1 от наредбата – а именно захарен диабет. Съдът намира ЕР на НЕЛК в оспорената част за незаконосъобразно. НЕЛК не е изпълнил задължението си визирано в чл.4, ал.2 от Наредба № 5 / 1987г. да изрази мнение относно целесъобразността на уволнението от гледна точка на адаптацията на организма при евентуална промяна в условията на труд. Не е посочено в решението една евентуална промяна на работното място как би се отразила на организма на жалбоподателката, като се има предвид заболяването от което страда. Вместо това НЕЛК излага мотиви, че лицето не може да работи като директор на СОУ при обичайните условия на труд. В конкретния случай промяната на условията на труд на жалбоподателката в рамките на професията ѝ неминуемо би била свързана с промяна на училището, промяна на колектива (нов такъв) което ще изисква адаптация към нов колектив и нова среда, и именно по това и дали ще бъде свързано със стрес е следвало да се произнесе НЕЛК съобразно чл.4, ал.2 in fine Наредба № 5 / 1987г. При

издаването на оспореното решение на НЕЛК административният орган не е описал и не е посочил в какво ще се състои промяната на условията на труд в рамките на професията и не е посочил как точно жалбоподателката би могла да се адаптира към тези променени условия на труд, би ли й причинило стрес, как би се отразил на заболяването ѝ. Вместо това, като е излязла извън предмета на жалбата НЕЛК констатира, че Д. И. не може да работи като директор при обичайните условия на труд и може да работи като трудоустроено при облекчени условия на труд.

По гореизложените мотиви, настоящият състав намира, че оспореното решение на НЕЛК е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено, а преписката следва да бъде върната на административния орган с указания да установи и посочи точно в какво биха се изразили промяната на условията на труд в рамките на професията на жалбоподателката и съответно да посочи така установените евентуални промени в условията на труд, включително смяна на училище и смяна на позиция (напр. от директор в учител) как биха се отразили на жалбоподателката и в тази връзка се прецени възможността ѝ за адаптация съгласно изискванията на Наредба № 5 от 1987г. Административният орган е допуснал нарушение на закона довело до материална незаконосъобразност на оспореното решение.

Относно разноските:

Въпреки представения в с.з. на 14.11.2012г. списък на разноските, жалбоподателката нито в жалбата, нито в хода на съдебното производство не е направила искане за присъждане на разноски, поради което не следва да ѝ се присъждат. С оглед изхода на спора на ответника също не се дължат разноски.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 и чл. 173 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ ЕР на НЕЛК № 0087 от зас. № 022 от 09.02.2012г.

ИЗПРАЩА преписката на Националната експертна лекарска комисия за ново произнасяне с указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно изложеното в мотивите по-горе.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

Препис от съдебния акт да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: